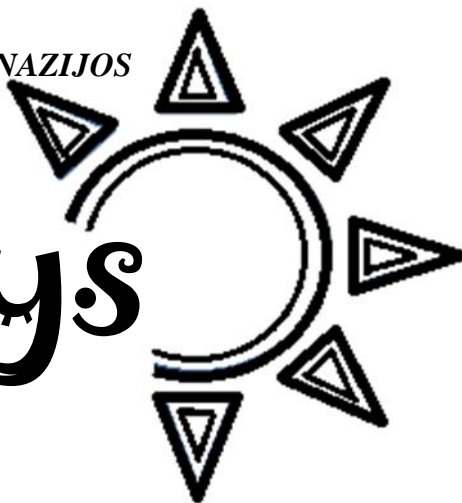

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS
NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.
2024 M. GEGUŽĖS MĖN. NR. 3 (019)

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 Apie tarpinius patikrinimus
- 📖 Susitikimas su Europos Komisijos nariu Virginijumi Sinkevičiumi
- 📖 Kelionės į Europos Parlamentą – puiki proga pažinti politiko darbą
- 📖 Sugrįžimai. Kas busimasis anglų kalbos mokytojas?
- 📖 Tyrėjų diena

PROJEKTAS „TŪKSTANTMEČIO MOKYKLOS II“ GIMNAZIJOJE

Balandžio mėnesį gimnazijoje startavo projektas „Tūkstantmečio mokyklos II“, finansuojamas Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės (EGADP) bei Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšomis.

Projekto „Tūkstantmečio mokyklos II“ tikslas – Lietuvos savivaldybėse sukurti integralias, optimalias ir kokybiškas ugdymo(si) sąlygas mokinių pasiekimų atotrūkiams mažinti. Tai bus siekiama padaryti per mokyklų veiklos tobulinimą keturiuose srityse: lyderystė veikiant, įtraukusis ugdymas, kultūrinis ugdymas, STEAM ugdymas.

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazija pasirinko tobulinti STEAM ugdymo sritį savivaldybėje, bet dalyvaus ir bendrose kitų sričių veiklose, kurias organizuos mokyklos partnerės.

Mūsų gimnazijoje suburta TŪM komanda turi dvi koordinatorės – Jurgitą Kazinevičienę ir Ernestą Pocevičienę

(nuotraukoje su gimnazijos direktore Vida Greičiūte). Joje darbuosis vienuolika narių: Loreta Aniulienė, Janina Ašutaitytė, Vida Basevičienė, Jurgita Davidavičienė, Dalė Eidokaitienė, Algirdas Kazinevičius, Erika Liutkevičienė, Žydrūnė Matukaitienė, Jolanta Norkūnienė, Vilma Strončikienė ir Saulius Pranskaitis.

Šio projekto metu daug dėmesio bus skiriama infrastruktūros kūrimui, plėtrai ir atnaujinimui. Dar šiais kalendoriniais metais planuojama įrengti gamtos mokslų laboratoriją bei FAB LAB inžinerines kūrybines dirbtuves. Bus įrengtas sensorinis kabinetas, o kad į jį patekti būtų lengviau mokiniams, turintiems judėjimo negalią, bus įrengtas nuožulnus keltuvas. Bus taip pat įrengta šiuolaikinio meno studija, kurioje bus organizuojamos kūrybinės dirbtuvės su menininkais profesionalais.

Siekiant pagerinti mokinių matematikos žinias, gamtamokslinį raštingumą bei ugdyti programavimo kompetencijas gimnazijoje nuo rugsėjo mėnesio bus vykdomas STEAM projektas „Matematika jungia mus“, veiks matematikos konsultacinis centras bei jaunųjų tyrėjų klubas. Gausus skaičius gimnazistų lankys biologijos modulį „Eksperimentinė biologija“ bei programavimo pamokas KITAIP.

Gegužės 20 diena – Tyrėjų diena (skaitykite 6 psl.), I-II klasių mokiniai jau dalyvavo pirmosiose TŪM projekto veiklose. Gimnaziją aplankė „MoMoLab“ – mokslinė laboratorija ant ratų.

Nuotraukoje Jurbarko TŪM minkštųjų veiklų komanda.

TŪM koordinatorė Jurgita Kazinevičienė

TARPINIAI? TARPINIAI! TARPINIAI...

Kotryna Locaitytė kalbina direktoriaus pavaduotoją ugdymui Renatą Streleckienę.

Sąvokos: TP – tarpiniai patikrinimai, VBE – valstybiniai brandos egzaminai, ŠMSM – švietimo, mokslo ir sporto ministerija.

Kokia Jūsų nuomonė apie vienuoliktokų tarpinius patikrinimus? Ką manote apie rezultatus?

Šiais metais tarpiniai patikrinimai vyko pirmą kartą. Viskas, kas nauja, kelia nerimą. Ne išimtis ir TP. Nerimavo ne tik mokiniai, bet ir mokytojai, mokinių tėvai. Ženklu, kad ne viskas apgalvota, buvo jau rudenį, kai gimnazijos III klasių mokinius supažindinome su nauju Valstybinių brandos egzaminų organizavimo tvarkos aprašu. Jau tada kilo klausimų, į kuriuos atsakymų nepavykdavo rasti. Pats TP vykdymas parodė, kad vieno iš pagrindinių tikslų – VBE keliamo streso sumažinimo – nepavyko pasiekti. Abejonių kėlė ir kandidatų rezultatai. Bet visos TP problemos jau keltos ir analizuotos šalies mastu. Kadangi TP kaip VBE dalis, neplanuojama atsisakyti ir kitais mokslo metais, šiuo metu labai svarbūs sprendimai dėl įvardintų TP trūkumų taisymo.

TP rezultatus turime dar ne visus. Jų negalime palyginti nei su praėjusių metų pasiekimais, nei pasilyginti su kitomis Lietuvos mokyklomis.

Galima kelti ir filosofinį klausimą: kaip vertinti rezultatus, jei jų pasiekimo procesas kelia abejonių?

Noriu atkreipti dėmesį tik į du aspektus: mokiniai, kurie mokosi gerai, ir TP laikė sėkmingai. Kol kas neturime nė vieno TP laikusio mokinio, kuris būtų gavęs 0 taškų.

Ar palaikote šių metų idėją, kad vienuoliktokai turėtų laikyti tarpinius patikrinimus? Kodėl?

Dabar jau visa Lietuva diskutuoja apie TP prasmę ir vertę. Pagrindinė TP forma – testavimas. Testas, kaip žinių patikrinimo būdas, yra sudėtingesnis tiems, kurie linkę gilintis, analizuoti, ieškoti priežastinių ryšių. Todėl mokinių rezultatai kartais stebino. Mano nuomone, VBE pakako mokinių įgytoms kompetencijoms patikrinti. Reikėjo tik skirti daugiau dėmesio užduočių kokybei užtikrinti. Jei buvo norima įvertinti ir III klasių mokinių įgytas kompetencijas, galbūt buvo tikslinga pagalvoti apie III ir IV klasių mokinių metinių rezultatų ar jų vidurkio įrašymą į brandos atestatą... Vis dėlto išlieka sprendimas, kad ir ateinančiais metais VBE sudarys dvi dalys – TP ir VBE. Šiuo metu vyksta diskusijos dėl TP vykdymo laiko, būdų, pasirinkimo galimybių. Labai tikiuosi, kad priimti sprendimai leis pašalinti esamus trūkumus.

Papasakokite, kokie išpūdžiai yra dabar po vienuoliktokų tarpinių patikrinimų, ar mokiniai yra patenkinti, ar kėlė tikrą audrą, dramatiškai reagavo?

Mes esame tik žmonės, ir visų mūsų reakcija į išbandymus yra skirtinga. O TP tikrai buvo išbandymas visiems. Buvo visko: streso ir abejingumo, džiaugsmo ir nusivylimų, abejonių ir pykčio. Pasiekta ir labai gerų rezultatų, kai mokiniai surinko 35-38 taškus iš 40 galimų. Mokiniais buvo sunku. Natūralu, kad daugelis nerimavo: juk TP sudaro 40 proc. viso VBE vertės. Mokytojai taip pat jaudinosi dėl mokinių, dėl jų rezultatų, nes III klasėse pirmus metus dirbame pagal atnaujintas ugdymo turinio programas. Šiek tiek situaciją palengvino tai, kad mokiniai, eidami į TP žinojo, kad nesėkmės atveju turės galimybę TP perlaikyti. TP taip pat tapo ir bendrųjų kompetencijų patikrinimu – planavimo įgūdžių, laiko valdymo. Šią dalį visi mokiniai išlaikė puikiai, organizaciniu aspektu TP vyko sklandžiai.

Kokie yra pagrindiniai skirtumai tarp vienuoliktokų tarpinių patikrinimų ir galutinių atsiskaitymų?

Šiuo metu apie skirtumus sunku kalbėti, nes vyksta TP proceso tobulinimas, svarstoma ne viena, o kelios sprendimų alternatyvos.

Kaip jau minėjau, sprendimas, kad TP išliks VBE dalimi, šiuo metu išlieka. Svarbiausi aspektai:

III klasių mokiniai TP metu galės surinkti 0-40 taškų, VBE – 0-60 taškų. TP ir VBE surinkti taškai sumuojami. Mokinsys, surinkęs 35 taškus, jau yra pasiekęs slenkstinį VBE pasiekimų lygį. Lietuvių kalbos ir literatūros bei matematikos galima mokyti A arba B kursu. Kokiu kursu mokinsys mokosi pasirinktą dalyką, tuo kursu (A arba B) laiko TP. B kursu laikytas VBE sudaro 60 procentų A kurso rezultato. Nepriklausomai, ar dalykas išlaikytas A ar B kursu, jis yra įskaičiuojamas į studijų konkursinio balo sandarą.

Laukiame LR ŠMSM sprendimų ir viliamės, kad į šių metų patirtis bus atsižvelgta.

Visa informacija dalinsimės su visais bendruomenės nariais.

Ar galėtumėte pasidalinti keliomis strategijomis, kaip geriau pasiruošti ir išlaikyti vienuoliktokams tarpinius patikrinimus?

Mokinsys, kuris renkasi mokytis pagal vidurinio ugdymo programą, turi turėti bent vieną dalyką, kuris jam įdomus ir sekasi. Nesvarbu, ar tai yra fizika, ar dailė, ar programavimas, ar literatūra... Dalykas, kuris sekasi ir patinka, suteikia gyvenimo tikslą ir padeda nusistatyti kryptį. O toliau receptas labai paprastas ir nuobodus: kasdienis, nuolatinis, nelengvas darbas. Jis padeda įveikti viską – net tarpinius patikrinimus 😊

NUKELTA Į 3 PSL.

TARPINIAI? TARPINIAI! TARPINIAI...

Aura Tirlikaitė apie TP kalbina mokytojus

1. Kaip manote, ar TP nebuvo per sunkus mokiniams, ar užduotys atitiko tai, ko mokiniai buvo mokomi?
2. Kaip manote, gimnazistai buvo tinkamai paruošti šiems patikrinimams?
3. Jūsų nuomone, TP reikalingi ar nereikalingi?
4. Kokių galėtumėte suteikti patarimų ar rekomendacijų, kaip geriau pasiruošti TP? Žinoma, jeigu niekas nepasikeis.

Mokytoja Erika Liutkevičienė (informacinės technologijos)

1. Egzaminas nebuvo sunkus, tačiau neatitiko numatytos programos (buvo klausimų iš temų, kurių mokiniai dar nebuvo mokęsi). Tai pripažino ir NEC, nes kai kuriems mokiniams komisija peržiūrėjusi užduotis pridėjo net 10 „dykų“ taškų, o tai jau tikrai nei šis, nei tas, kai ketvirtadalį taškų gali gauti už nieką :(

2. Manau, ne, nes buvo per daug nežinomybės, ką ir kiek mokyti. Dar ir dabar neaišku, nes programoje nurodytos labai plačios temos, o gylis (kiek reikia mokyti) nenurodytas.

3. Tarpiniai patikrinimai gerai, tačiau tokie, kaip vyko šiais metais, yra tikras nesusipratimas. Turi būti numatyta egzaminų sesija gale mokslo metų (analogiškai, kaip vyksta egzaminai ir 12 klasėje).

4. Patarimas vienas. Reikia sistemingai mokyti ne dėl pažymio, o dėl žinių, ir viskas bus gerai :)

Mokytoja Laima Miliuvienė (fizika)

1. Taip, manau, kad buvo per sunkus TP, neužteko laiko, neadekvatūs klausimai, keliantys abejonių.

2. Nebuvo tinkamai paruošti, nes nebuvo tinkamų vadovėlių, nežinia, iš ko reikėjo gimnazistus mokyti.

3. Mano nuomone, TP labai reikalingi, tačiau buvo netinkamai organizuojami.

4. Pirmiausia reikia išleisti metodinę medžiagą.

Mokytoja Irmanta Valošienė (lietuvių kalba ir literatūra)

1. Lietuvių kalbos ir literatūros pirmasis TP nebuvo lengvas vien dėl tos priežasties, kad tokia VBE struktūra pasirinkta pirmą kartą – daug klausimų, daug nežinomybės ir

neuztikrintumo. Mano nuomone, užduotys atitiko tai, ko mokiniai buvo mokomi maždaug paskutinį mėnesį prieš patikrinimą, o tai, žinoma, per trumpas laiko tarpas.

2. Lietuvių kalbos ir literatūros pirmasis TP buvo tikras išbandymas ne tik mokiniams, bet ir mokytojams. Ar vaikai buvo tinkamai paruošti tarpiniam patikrinimui, parodys rezultatai. Bet... labai džiaugiuosi ir didžiuojuosi visais vienuoliktokais, tikri šaunuoliai, jiems šie TP buvo tikrų išbandymų metas.

3. Manau, kad TP tikrai reikalingi. Jų organizavimui pritariu ir tikiuosi, kad didelių permainų kitais mokslo metais nebus.

4. Patarimai lietuvių kalbos ir literatūros pirmajam tarpiniam patikrinimui:

1. Ne tik nuosekliai mokyti, bet ir pažiūrėti pro langą – kartais atsakymas būtent už jo.

2. „Receptas“, kurį daviau III klasių mokiniams, buvo toks: pažiūrėti bent po vieną „Panoramą“ per dieną ir bent po vieną protingą laidą per savaitę.

3. Ir, svarbiausia, pasitikėti savimi.

Rugilė Mačytė ir Meda Sereičikaitė apie TP kalbina mokinius

III kl. mokinys Tarpiniai sekėsi visai neblogai tik nusivyliau matematika, kurios daug mokiausi. Lengviausiai sekėsi anglų k., o sunkiausiai matematika. Jaudinausi tik prieš lietuvių TP kalbėjimo dalį. Esu už šiuos tarpinius patikrinimus.

III kl. mokinys Tarpiniai buvo sunkūs, rezultatai man nepatiko. Sunkiausias tarpinis buvo matematikos ir lietuvių kalbėjimo dalis, o lengviausias geografijos. Labiausiai jaudinausi prieš lietuvių kalbėjimo dalį, prieš kitus nesijaudinau. Manau, kad geriau jų nebūtų buvę, bereikalingas stresas vienuoliktokams ir prarasti metai kartojimuisi.

Karolina Lukaitė

Kurio dalyko tarpinis patikrinimas sekėsi geriausiai ir kurio blogiausiai?

Geriausiai sekėsi anglų kalbos TP, o blogiausiai – biologijos.

Ar esi prieš ar už TP?

Šiaip nesu nei prieš, nei už tarpinius patikrinimus, manau, kad jeigu užduotys būtų sudarytos tvarkingai ir pagal programą, TP būtų labai naudingi.

Kaip manai ar TP reikia būtent vienuoliktroje klasėje? Manau, kad tarpinių egzaminų reikia, tiesiog NŠA turėtų sutvarkyti TP užduotis bei pridėti laiko, skirto TP užduočių atlikimui, nes kai kurioms užduotims jo trūko.

III kl. mokinys

Kurio dalyko tarpinis patikrinimas sekėsi geriausiai ir kurio blogiausiai?

Man geriausiai sekėsi matematika ir biologija, o blogiausiai fizika ir taip pat anglų.

Ar esi prieš ar už TP?

Esu už, nes, pavyzdžiui, aš gerai išlaikiau tuos dalykus, kurių man reikės stojant.

Kaip manai ar TP reikia būtent vienuoliktroje klasėje? Aišku, reikia, bet pagalvojus gal iš tiesų ir blogai tiems, kurie sistemingai nesimokina.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narės

Kotryna Locaitytė, Aura Tirlikaitė,

Rugilė Mačytė, Meda Sereičikaitė

SUSITIKIMAS SU EUROPOS KOMISIJOS NARIU VIRGINIJUMI SINKEVIČIUMI

Mūsų gimnazijos bibliotekoje gegužės 4 dieną lankėsi už aplinką, vandenynus ir žuvininkystę atsakingas Europos Komisijos narys Virginijus Sinkevičius. Kartu su juo atvyko Seimo narys Lukas Savickas bei kiti eurokomisaro bendražygiai. Mūsų motyvuoti gimnazistai net ankstų šeštadienio rytą gausiai susirinko norėdami įgauti naujų žinių ir prasmingai diskutuoti. Šį susitikimą organizuoti padėjo Jurbarko rajono savivaldybės tarybos narė Liudmila Norkaitienė ir mūsų gimnazijos direktorė Vida Greičiūtė.

Eurokomisaras Virginijus Sinkevičius papasakojo apie savo darbo Europos Komisijoje ypatumus, Lietuvos vaidmenį Europos Sąjungos plėtroje. Mokiniai turėjo galimybę sužinoti įdomybių apie Europos Parlamentą. Pavyzdžiui, jog šiais metais bus renkami 420 EP narių, įstatymų leidžiamosios institucijos darbuojasi net 7 frakcijos, atstovaujančios skirtingoms politinėms ideologijoms. Prieš tapdamas komisaru Virginijus Sinkevičius turėjo būti patvirtintas Europos Parlamento, todėl atsakydamas į mokinio pateiktą klausimą apie darbo Europos Komisijoje pradžią Virginijus Sinkevičius teigė: „Europos Parlamento nariams kilo daug įvairių ir keistų klausimų ne tik apie aplinkosaugą, bet ir apie ultravioletinę spinduliuotę, kurią neva sukelia interneto ryšys. Šis pokalbis buvo svarbiausias ir sudėtingiausias mano gyvenimo egzaminas, tačiau stengiausi

suderinti visų politinių partijų ir valstybių interesus.“

Svečiai su mokiniais diskutavo ir svarbiais aplinkosaugos klausimais. Virginijus Sinkevičius teigė, kad miškų kirtimas Lietuvoje vyksta pernelyg sparčiai. Pasak komisaro bendražygės, norint kompensuoti žalą, padarytą gamtai nukirtus vieną brandų miesto medį, reikėtų pasodinti 3000 naujų medelių. Taip pat buvo aptartos naujos direktyvos dėl taršos mažinimo, elektrinių automobilių naudojimo skatinimo.

Eurokomisaras Virginijus Sinkevičius padaršino gimnazistus siekti savo užsibrėžtų tikslų, mat jis pats baigė ne vieną prestižinį universitetą, nors išgyveno nelengvą jaunystę – jį auginusi motina prieš sūnui išvykstant studijuoti turėjo skolintis pinigų, o pats politikas studijuodamas dirbo.

Politikas smalsavo, kokios studijų kryptys domina gimnazistus. Virginijus Sinkevičius teigė, kad mes, mokiniai iš nedidelių gyvenviečių, savyje turime kovotojo dvasią, todėl visada greičiau pasiekiamo savo užsibrėžtus tikslus. Politikas džiaugėsi, kad dauguma abiturientų ketina studijuoti Lietuvos universitetuose bei paragino nebijoti artėjančių brandos egzaminų, mat jų reikšmė dažnai pervertinama.

Renginio-diskusijos dalyvių laukė gardžios vaišės: desertai, kava, arbata. Renginio pabaigoje svečiams buvo įteiktos simbolinės dovanos, tarp kurių buvo vienos iš mokyklos jaunųjų bendrovių pagamintos natūralaus sojų vaško žvakės.

Gimnazijos bendruomenė, o ypač MEPA komanda, taip pat prisidėjusi prie šio susitikimo organizavimo, džiaugiasi, kad mokykloje lankosi ES institucijų atstovai, kurie ne tik papasakoja apie politikos subtilybes, bet ir savo gyvenimo istorijomis padaršina gimnazistus siekti savo svajonių.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio nariai Titas Šepetis ir Viltė Luzgauskaitė

KELIONĖS Į EUROPOS PARLAMENTĄ – PUIKI PROGA PAŽINTI POLITIKO DARBĄ

Pačioje pavasario pradžioje mūsų gimnazijos MEPA komanda, laimėjusi atranką, keliavo į Europos Parlamentą. Kelionės metu patirti įspūdžiai pranoko visus lūkesčius ir nė negalėjau pasvajoti, kad teks laimėti čia apsilankyti ir antrą kartą – vos po kiek daugiau nei pusantro mėnesio. Pirmą kartą lankydamasis

Strasbūre ir apžiūrėdamas Dievo Motinos katedrą – smailių gotikinių arkų ir vitražų stebuklą – išgirdau gana linksmą gidės pasakojimą. Ji teigė, jog įmetę monetą į grotomis dengtą angą šventovės altoriaus pašonėje būtinai čia sugrįšime dar kartą. Kartais mintyse juokauju, jog tie kišenėje rasti 10 lenkiškų grašių ir lėmė tai, jog istorijos olimpiadoje laimėjau kelionę į Europos Parlamentą europarlamentarų R. Juknevičienės ir A. Kubiliaus kvietimu.

Gimnazijos MEPA komandos nariai vienai dienai tapo europarlamentarais

Apsilankius Europos Parlamente pirmą kartą vyko parlamentarų darbo simuliacija, kurios tema – demokratija. Buvome suskirstyti į penkias frakcijas, kurios atstovavo skirtingoms nuomonėms: vienos demokratijos plėtrą turėjo remti besąlygiškai, kitos – su įvairiomis išlygomis ar net teigti, kad yra svarbesnių problemų už demokratijos stoką, pavyzdžiui, karas ar klimato kaita. Šiame renginyje dalyvavo apie 700 moksleivių ne tik iš Europos Sąjungos, bet ir iš Turkijos. Dar iki šios simuliacijos turėjome progą pabendrauti ir užduoti klausimų EP vicepirmininkui J. Kristofui Oetjenui iš Vokietijos. Buvo labai keista ir net bangu išgirsti, kaip Europos moksleiviai savo viešais pasisakymais bandė pateisinti teroristų veiksmus Izraelio teritorijoje. Dar didesnis nerimas užplūdo, kai šiuos teiginius palydėjo garsūs aplodismentai. Mano nuomone, tai įrodo, koks stiprus smegenų plovimas vyksta socialiniuose tinkluose ir kaip subtiliai blogų tikslų turintys žmonės geba manipuluoti paauglių jausmais.

Po ir prieš diskusiją taip pat turėjome galimybę pasivaikščioti po modernų Europos Parlamento pastatą, kurio klaidūs koridoriai driekiasi ilga Ilio upės pakrante. Nors ir nevyko sesija, šiame pastate vis vien galėjome sutikti daug įvairių darbuotojų: politikų padėjėjų, vertėjų, kurie verčia ne tik oficialius dokumentus, bet ir parlamentarų pasisakymus. Labiausiai nustebino stiklo ir langų gausa bei keliolikos metrų aukščio augalai, tarytum išaugantys iš betoninių grindų ir savo viršūnėmis siekiantys pastato lubas.

Po pusantro mėnesio grįžęs į Strasbūrą supratau, kad EP pastato forma, primenanti Babelio bokštą, reiškia net ne

kalbų, o kultūrų, labiausiai pažiūrų, įvairovę Europos Sąjungoje. Prie šio pastato tuo metu, nors ir labai negausiai, vyko Prancūzijos komunistų protestas. Raudonos vėliavos, socialistinė simbolika ir šūkių, sklindantys anglių bei nesuprantama prancūzų kalba, draskė širdį. Kartu vykę tremtinių sąjungos nariai, gimę Sibiro toliuose, tik traukė pečiais ir skubėjo įamžinti šį nesuprantamą reiškinį. Tuomet susimąščiau, jog mūsų šalis šiuo atžvilgiu pažengusi daug labiau nei Vakarų Europa: patyrę komunizmo siaubą visomis prasmėmis mes nemojuojame raudonomis vėliavomis, neskanduojame naivių šūkių.

Įžengę į pastatą sužinojome, jog šiandien – paskutinė šios kadencijos europarlamentarų darbo diena. Visas gegužės ir dalis birželio mėnesio skirtas rinkiminei agitacijai susitinkant su rinkėjais. Mus svetingai priėmė europarlamentarai Andrius Kubilius ir Rasa Juknevičienė. Iš pradžių jie papasakojo, kokiuose komitetuose dirba ir kokias pareigas užima. Vėliau politikai dalinosi savo įžvalgomis užsienio politikos klausimais, ypač daug dėmesio skyrė karui Ukrainoje. Pasak buvusio premjero Andriaus Kubiliaus, Rusija gali pasikeisti iš vidaus, tam tereikia paprastų piliečių valios, o Rasa Juknevičienė džiaugėsi, kad Europos Sąjungoje Baltijos valstybių balsas užsienio politikos klausimais gerbiamas vis labiau.

Lietuvos pėdsakai ir kitos Strasbūro įdomybės

Strasbūras – Prancūzijos Elzaso-Lotaringijos regiono sostinė. Bėgant metams šis kraštas priklausė tai vokiečiams, tai prancūzams. Dėl to šis miestas ir pasirinktas kaip susivienijusios Europos simbolis. Įdomu tai, kad ant Strasbūro

fachverkinės architektūros namų stogų puikuoja gandrų skulptūros. Ne veltui – juk gandras – tai oficialus Strasbūro paukštis. Visai kaip ir Lietuvos. Tuo Lietuvos pėdsakai Strasbūre dar nesibaigia. Šv. Petro Naujojoje protestantų bažnyčioje galima rasti freską „Europos tautų žygis prie kryžiaus“. Ši freska ypatinga tuo, kad tai yra pirmasis Lietuvos paminėjimas meno kūrinyje. Nors nežinoma nei tai, kada ji nutapyta, nei kas jos autorius, freskos reikšmė Lietuvos istorijai reikšminga dar ir todėl, kad Lietuva čia pavaizduota kaip paskutinė valstybė, įsiliejusi į krikščionišką vakarietišką pasaulį.

Šiame mieste vokiška ir prancūziška kultūros persipynusios viena su kita. Pavyzdžiui, vienoje gatvėje galime išvysti tiek vokiškų fachverko stiliaus namų, tiek elegantiškų prancūziškų. Čia galima paskanauti ne tik pretelių, kurie, pasak elzasiečių, ir kilę iš Strasbūro, bet ir prancūziškų bagečių, kruasanų. Antrosios kelionės metu buvo surengta puiki vakarienė su europarlamentarais, jos metu galėjome paragauti vištienos, sumaišytos su makaronais, kurie man labiau priminė miltinukus iš lietuviškos zacirkos.

Baigdamas norėčiau visiems moksleiviams palinkėti nors kartą apsilankyti Europos Parlamente ir pačiame Strasbūro mieste. Žinoma, tikiuosi ten nuvykti ir trečią kartą, mat antrosios kelionės metu taip pat įmečiau monetą į angą Strasbūro katedroje.

Jaunųjų žurnalistų būrelio narvis Titas Šepetis

SUGRĮŽIMAI

EDAS OGORODNIKAS – BŪSIMASIS ANGLŲ KALBOS MOKYTOJAS

Apie praktiką gimnazijoje galvojau visą savo studijų laiką. Vos įstojęs į universitetą, aš žinojau, kad norėsiu atlikti bent vieną praktiką progimnazijoje ir gimnazijoje, kad galėčiau palyginti, kur yra smagiau ir įdomiau dirbti. Niekada nesitikėjau, jog gimnazija, kurioje atliksiu praktiką, bus mano buvusi gimnazija, kurią aš ir baigiau.

Į gimnaziją sugrįžau su nedideliu jauduliu, nes manęs laukė nauja patirtis. Galvoje kilo įvairūs klausimai. Kaip aš vesiu pamokas? Kaip aš taisyčiau darbus? Galiu drąsiai pasakyti, kad vesti pamokas man labai patiko. Visada galvodavau, kaip vesti pamoką kuo įdomiau, kad mokiniai naujas žinias įsisavintų kuo geriau. Buvo smagu taikyti įvairius metodus, kurių mus mokino universitete. Džiaugiuosi ir tuo, kad pamokas vesti nebuvo baisu. Patyriau šiek tiek jaudulio savo pirmojoje pamokoje, bet jis greitai pradingo.

Mane nustebino ir mokiniai. Su gimnazistais buvo neįtikėtina smagu dirbti. Jie nebijojo užduoti klausimų, buvo draugiški, malonūs, smalsiai mokinosi taikant kitokius mokymosi metodus.

Man paliko gerą įspūdį ir mokytojai. Nors ir iš pradžių buvo šiek tiek keista, man buvo labai įdomu bendrauti su mokytojais, kurie kažkada mane mokino. Mane nuoširdžiai pasitiko ir mokytojai, kurie mane nemokino. Visada man buvo įdomu per ilgą pertrauką nueiti į mokytojų kambarį atsigerti arbatos, pabendrauti, paklausti, apie ką mokytojai kalbasi.

Nuoširdžiai ačiū noriu pasakyti savo mentorei, anglų kalbos mokytojai Linai Maskolaitienei, kuri man padėjo visos praktikos metu. Jos įžvalgos, patarimai, idėjos, patirtis buvo naudinga, mentorė suteikė daug žinių, kurios padėjo man įvairiose srityse.

Noriu padėkoti ir vokiečių kalbos mokytojai Sigitai Gerulaitienei, kuri man suteikė vokiečių kalbos žinių.

Ačiū sakau ir savo auklėtojai Astai Zikienei, kuri visada norėjo man padėti.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Rugilė Židulytė

TYRĖJŲ DIENA

Gegužės 20 dieną švietimo pažangos programos „Tūkstantmečio mokyklos II“ STEAM srities mokymai vyko Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijoje. I ir II klasių gimnazistai dalyvavo Tyrėjų dienoje.

Mokinių ir praeivių dėmesį traukė spalvotas MoMoLab vilkikas, stovintis sporto komplekso prieigose. Jame Stepas Šafranauskas, mobilios laboratorijos vizitų koordinatorius, vedė mokymus apie tiriamuosius ir įdomiuosius fizikinius reiškinius.

Sporto salėje įrengtame planetariume IT ir fizikos mokytojas Algirdas Kazinevičius demonstravo gimnazistams filmą „Gyvybės paieška Visatoje“.

Veiklos tęsėsi gimnazijos gamtos mokslų kabinetuose, kur dr. Asta Stapulionytė dvidešimt kartų didinančiais mikroskopais gimnazistams demonstravo ląstelės ciklą (mitozę) augaluose. Konsultuojami dr. Dianos Miškelytės mokiniai atliko upių paviršinio vandens kokybės tyrimus. Dr. Vaidos Kraujalienės padedami gimnazistai įvertino augalinių eterinių aliejų ekstrakciją bei antioksidacines savybes modelinėse sistemose. Konsultantas Mantas Zelba vedė mokymus „Be dūmų ir suodžių – atsinaujanti energetika“. Į visus užsiėmimus mokinius lydėjo jų biologijos (Janina Ašutaitytė ir Alina Plevokienė), chemijos (Aldona Norkuvienė ir Loreta Aniuilienė) ir fizikos (Algirdas Kazinevičius ir Laima Miliuvienė) mokytojai.

Reflektuojant pripažinta, kad tokios veiklos Tyrėjų dieną padeda mokiniams tikslingai pasirinkti tolesnio mokymosi kryptį, pagilinauosius modulius.

Kad renginys įvyktų ir pavyktų, daug pastangų įdėjo gimnazijos direktorė Vida Greičiūtė, pavaduotojas ūkio reikalams Saulius Pranskaitis bei sporto komplekso administratorius Stasys Sendžikas.

Renginiu rūpinosi TŪM koordinatorės: Ernesta Pocevičienė, atsakinga už pirkimus, ir gimnazijos TŪM komandos vadovė Jurgita Kazinevičienė, atsakinga už mokymus.

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos laikraštis
Leidžia Jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)
Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas
El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt
El.paštas:
rastine@jurbarkogimnazija.lt